

«Μας αρέσουν τα σκουπίδια;»

Πριν από 16 μήνες έκανα την πρώτη μου δημόσια αναφορά μέσα από τα τοπικά Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης, όσον αφορά το θέμα των απορριμμάτων, με ένα άρθρο που είχε τον τίτλο «Παίρνω πίσω τις ευχές μου...!» και το οποίο είχε προκαλέσει κάποιες συζητήσεις για το θέμα των σκουπιδιών. Από τότε μέχρι σήμερα όλοι μας έχουμε κουβεντιάσει, διαβάσει, γράψει για το θέμα αυτό, αλλά **πόσο και πόσοι τελικά έχουμε αλλάξει τον τρόπο ζωής μας** ώστε να έχουμε **λιγότερα ή και καθόλου σκουπίδια;**

Ο τίτλος αυτού του άρθρου είναι μια ερώτηση που έρχεται όμως ως απάντηση στην ερώτηση **«Θέλουμε σκουπίδια;»**.

Και ενώ η αυθόρμητη απάντηση που δίνουν οι περισσότεροι από εμάς είναι **«όχι βέβαια!»**, έρχονται οι πράξεις μας να ανατρέψουν την πρώτη απάντηση.

Ζούμε σε μία καταναλωτική και κατά βάση αστική κοινωνία που εκτός των άλλων παράγει και σκουπίδια, κάτι όμως που δεν ίσχυε στα παλαιότερα χρόνια (τουλάχιστον σε αυτό το βαθμό).

Η ζωή στο χωριό αφενός ήταν φτωχική, αφετέρου υπήρχε ένας **τρόπος διαχείρισης και αξιοποίησης των υλικών** και τελικά σχεδόν **τίποτα δεν περίσσευε**. Τα υπολείμματα από το φαγητό πήγαιναν στα ζώα του σπιτιού (κόττες, σκύλοι, γάτες, γουρούνια κλπ), ενώ **τα διάφορα υλικά έκαναν τον κύκλο της ζωής τους και έβρισκαν διάφορες χρήσεις**.

Με την παραπάνω αναφορά, στο όχι και τόσο μακρινό παρελθόν, δεν ονειρεύομαι μια επιστροφή σε μία ζωή δύσκολη, όπως αυτή που έζησαν οι προηγούμενες γενιές, αλλά προσπαθώ μοιραστώ τον προβληματισμό μου για **να ξαναβρούμε τα σημάδια για το σωστό μονοπάτι** (όπως λένε και οι ορειβάτες).

Μέχρι τώρα, χάρη στην πρόοδο της κοινωνίας μας, είχαμε εμείς οι καταναλωτές την ευκαιρία να έχουμε στη διάθεση μας διάφορα χρήσιμα προϊόντα, αλλά δεν είχαμε προβληματιστεί ως κοινωνία για το **τι θα έπρεπε να κάνουμε με αυτά όταν δεν θα μας ήταν πλέον χρήσιμα**. Η μόνη λύση που είχαμε επιλέξει ήταν **να κρύψουμε τα σκουπίδια μας κάτω από το χαλί** (στην αρχή), αλλά μετά που έγιναν πολλά καταλήξαμε να τα έχουμε και πάνω στο χαλί.

Το χαλί μέχρι τώρα ήταν οι χωματερές, τα ρέματα, η θάλασσα κλπ, αλλά τον τελευταίο καιρό έγινε και ο δρόμος της γειτονιάς μας.

Και καλά όσο δεν τα βλέπαμε και δεν τα μυρίζαμε, **είχαμε την «πολυτέλεια» να τα ξεχνάμε** και να μην προβληματιζόμαστε σχετικά με το τι θα έπρεπε να κάνουμε.

Όταν όμως φτάνουμε στο σημείο να έχουμε τα σκουπίδια δύο μήνες έξω από την πόρτα μας και το μόνο που μπορέσαμε να κάνουμε

είναι **να αναρωτιόμαστε για το τι κάνει η Πολιτεία;** (Δήμος, Περιφέρεια, κεντρική Κυβέρνηση), τότε μάλλον κάτι δεν πάει καλά.

Βεβαίως δεν υπονοώ ότι όλοι μας θα έπρεπε να κάτσουμε να κάνουμε από μία μελέτη και από ένα νόμο για τα σκουπίδια.

Αυτό που έπρεπε και πρέπει να κάνει **ο καθένας μας** είναι το εξής απλό, **να αναρωτηθεί για το πώς θα παράγει λιγότερα σκουπίδια.**

Η αρχή όπως ξέρουμε είναι το ήμισυ του παντός και η δικιά μας αρχή μπορεί να είναι π.χ. το **να αρνηθούμε να πάρουμε τη σακούλα** που μας δίνει ο περιπτεράς και εν συνεχεία να φτάσουμε στην διαδικασία της **ανακύκλωσης και της κομποστοποίησης.**

Στη γειτονική μας Ιταλία από ότι έχω μάθει, **το σπίτι δεν μπορεί να «πάρει ηλεκτρικό ρεύμα», αν ο μαραγκός δεν έχει τοποθετήσει στα ντουλάπια της κουζίνας κάδους για τον διαχωρισμό των υλικών προς ανακύκλωση.**

Αντίστοιχες διαδικασίες υπάρχουν και σε άλλες χώρες. **Εμείς τί περιμένουμε για να βάλουμε μυαλό, το βούρδουλα της νομοθεσίας ή τα μνημόνια της Μέρκελ;**

Η ανακύκλωση εφαρμόζεται στην πόλη μας, σε κάποιο βαθμό, τα τελευταία δύο χρόνια, αλλά εμείς, ακόμα και τώρα, μετά από την άσχημη εμπειρία των τελευταίων δύο μηνών, προτιμούμε να πετάμε τα άχρηστα για μας υλικά στους μαύρους και πράσινους κάδους των σύμμεικτων απορριμμάτων, παρά να φροντίσουμε να τα τοποθετήσουμε στους μπλέ κάδους για ανακύκλωση. Είναι ακριβώς το ίδιο με αυτό που κάνουν αυτοί που αδειάζουν το τασάκι του αυτοκινήτου με τα αποτσίγαρα στον δρόμο... **Και μετά μας φταίει το κράτος για άλλη μια φορά!**

Ας αναρωτηθούμε έστω και τώρα, **«αν είχαμε φροντίσει να κάνουμε σωστή και ευρεία ανακύκλωση, πόσο μικρότερα θα ήταν τα βουνά από σκουπίδια που μας έκαναν παρέα τους τελευταίους δύο μήνες».**

Η απάντηση για όποιον δεν κάνει τον κόπο να το σκεφτεί, είναι ότι ίσως να ήταν μόλις το 1/5^ο ή ακόμα και το 1/10^ο από αυτό που βλέπαμε και θα βλέπουμε για μερικές ακόμα μέρες γύρω μας.

Αγαπητοί φίλοι νομίζω ότι **δεν μας χρειάζονται άλλα λόγια, ας ξεκινήσουμε** όλοι συνειδητοποιημένα την **ανακύκλωση των άχρηστων για μας υλικών** και γρήγορα θα δούμε πως, με μια απλή αλλαγή στις καθημερινές μας συνήθειες **θα αλλάξει η καθημερινότητά μας.**

Εξάλλου, **μπορεί τώρα κάποιο υλικό να είναι κάτι άχρηστο για εμάς, αλλά με τη ανακύκλωση επιστρέφει ξανά στην κοινωνία μας ως ένα αντικείμενο με άλλη μορφή, που θα μας χρησιμεύσει σε κάποια άλλη μας ανάγκη.**

ΤΡΙΠΟΛΗ 23-4-2013

Στέφανος Χρ. Γκουτζιούλης